

(1016) “पुडि खण्डने” (I-भ्वादि:-३२६. सक. सेट्. पर.)

मैत्रेयानुसारेण पठितोऽयम् ।

पुण्डकः-ण्डिका, पुण्डकः-ण्डिका, पुपुण्डकः-षिका, पोपुण्डकः-ण्डिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कुण्ठतिवत् (२०९) ज्ञेयानि । ^१पुण्ड्रम्,
^२पुण्डरीकम् इति रूपे इति विशेषः ।

(1017) “पुण कर्मणि शुभे” (VI-तुदादि:-१३३३. अक. सेट्. पर.)

‘पुण कर्मणि शब्दे च’ इति क्षीरस्वामिसम्मतः पाठः ।

पोणकः-णिका, पोणकः-णिका, ^३पुपुणिषकः-पुपोणिषकः-षिका ;
पोपुणकः-णिका ;

पोणिता-त्री, पोणयिता-त्री, पुपुणिषिता-पुपोणिषिता-त्री, पोपुणिता-त्री ;
^४पुणन्-न्ती-ती, पोणयन्-न्ती, पुपुणिषन्-पुपोणिषन्-न्ती ; —
पोणिष्यन्-न्ती-ती, पोणयिष्यन्-न्ती-ती, पुपुणिषिष्यन्-पुपोणिषिष्यन्-
न्ती ती ; —

— पोणयमानः, पोणयिष्यमानः, — पोपुण्यमानः, पोपुणिष्यमानः ;

प्रपुण्-प्रपुणौ-प्रपुणः ; —
पुणितम्-तः, पोणितः, पुपुणिषितः-पुपोणिषितः, पोपुणितः-तवान् ;
^५निपुणः, आचारनिपुणः, पोणः, पुपुणिषुः-पुपोणिषुः, पोपुणः ;
पोणितव्यम्, पोणयितव्यम्, पुपुणिषितव्यम्-पुपोणिषितव्यम्, पोपुणितव्यम् ;
पोणनीयम्, पोणनीयम्, पुपुणिषणीयम्-पुपोणिषणीयम्, पोपुणनीयम् ;

१. औणादिके रक्प्रत्यये एवं रूपम् । पुण्ड्रम् = इक्षुमेदः । इक्षुसादृश्यात् अन्यत्रापि
पुण्ड्रत्वव्यवहारः ।

२. ‘फर्फरीकादयश्च’ [द. उ. ३-३८] इत्यत्र ‘मृद्वीक पुण्डरीक—’
इति भोजेन निपातितः । इति धा. का. व्याख्याने. (१.४३.) ।

३. ‘रलो व्युपधात्—’ (१-२-२६) इति क्तिवविकल्पः । एवं सजन्ते सर्वत्र, क्त्वा-
प्रत्ययेऽपि, रूपद्वयस्योपपत्तिर्ज्ञेया ।

४. ‘तुदादिभ्यः शः’ (३-१-७७) इति कर्तरि शप्रत्ययः । ‘आच्छीनयोर्नुम्’
(७-१-८०) इति नुम् वा भवति ।

५. ‘इगुपधज्ञाप्रिकिरः कः’ (३-१-१३५) इति कर्तरि कप्रत्ययः ।